ခင်လင်းရေး

အမိုက်မှောင်ဆရာကြီး။

"အပျိုကြီးနှင့်တရားပွဲ"

မိုးရောင်ကလေးသည် တခန်းလုံးဝယ် ခင်း[illegible] နေ၍သော ထွန်းထားလေသော ကြိုး[illegible]နှင့်လ[illegible] ရောင်ကြည် ကလေးမှာ ပြေးပြေး [illegible] တင်းတဲ့ခါ မှကျောက်[illegible] ဖြိုးဝယ် [illegible] [illegible]နေလေသည်။

အမြိုင်မှ ညာ[illegible]ဖြင့်ချောက် ကောင်းကောင် ပြစ်ထွင်ပ ကြည်ရောင်ကလေးများသာ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် ဝင်းလက် နေလေသည်။

မိုးတော့ ကလေးသည့် တခါဖြင်း မပိန်ညို့ပိကာ

ငြိမ်သက် သွားပြန်က ကြယ်မှိတ်ကလေးများ ကသာ လွှမ်းမိုးနေပြန် လေသည်။ တာဝနာကုန်း ခေါ် တောင် ကုန်းကလေးပေါ်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ ကျောင်းကလေး များသည် ကြယ်ရိပ်များအောက်ဝယ် ငြိမ်သက်စွာ ချိ သည့်နေကြလေသည်။

အမှန်ကတော့ ငြိမ်သက် ဘိတ်ဆိတ်လှပြီ ဟင်နေသ လည်း အသံသဲ့က ငြိမ်သက်လှပြီးတော့ မဟုတ်ပေ သစ်ဘိုးတိုးကလေးပေါ် ထွက်ရှိနေလေသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကလေး ခပ်ကျဲကျဲရှေ့တွင် အ ပတ်ဖြူဝတ်ထားသည့် ဖြူဖြူ သကြာ[illegible]သည့် ခပ်[illegible] ကုဋ်သမ်းချောက်ကာကျောင်းကလေး တကျောင်းရှေ့ ရပ်လိုက်လေသည်။

ကျောင်းအတွင်းဝယ် အသက်ခပ်ငိုင်ငြိမ်း ရှုံ့[illegible] ထုတ်နေသော အသံကို ကြားရလေသည်။ ကျောင်းက လေးထဲတံခါးဝတွင် ထုံးဖြူဖြင့်ရေးထားသော နံပါတ် ၉ ကိုတွေ့ရလေသည်။ နံပါတ် ၉ မှာ သာသာကြီး ခေါ် တိုးတော့ အလွန်ကျုံ့သော နဝင်းရိပ် တောတိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတကျောင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုကမ္မ ဋ္ဌာန်း ကျောင်း ကလေးမှာ အခြား သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းကလေးများ ကဲ့သို့ ပုံတူ ရွယ်တူသာ ဖြစ်လေ သည်။

အလျား ၁၀ ပေ ဇနံ ၁၀ ပေသာရှိသော ၁၀ ပေ ပတ်လည်ရှိ မျဉ်းခင်းပျဉ်ကာဝန်းမိုး ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း

★ Khin Hla [illegible] 12.1.[illegible]

[illegible]က် သွားပြန်ကာ ကြယ်မိုဝိကာ [illegible] [illegible]းနေပြီ [illegible]လာသည်။ [illegible] [illegible]ကလေးပေါ်မှ ကမ္ဘာ[illegible] [illegible] ကြယ်ရိပ်များ[illegible] ဖြာသက်[illegible] [illegible]ညီ[illegible]ပြုံလေသည်။

အမှ[illegible] [illegible]ပိတ်လွ[illegible] [illegible] [illegible]လ[illegible]ပြ[illegible] [illegible]လေသည်။

ကမ္ဘာ[illegible]ကလေး [illegible]တွင် အ[illegible] ဝတ်ဖြူ[illegible]သည် ဖြူ[illegible]ဘုန်းသည့် ခုံ[illegible] [illegible]ကျောင်း [illegible]လေသည်။

[illegible] ကျောင်း[illegible] ဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းက[illegible] [illegible]နံပါတ် ၉ [illegible] နံပါတ် ၉ မှာ [illegible]ကြီး ခေါ် [illegible] ဝင်းဝိုက် [illegible] ကမ္ဘာန်းကျောင်းအကျောင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုကမ္ဘာန်း ကျောင်း ကလေးမှာ အခြား သော ကမ္ဘာန်း ကျောင်းကလေးများ ကဲ့သို့ ပုံတူ ရုပ်တူသာ ဖြစ်လေ သည်။

အလျား [illegible] ပေ အနံ [illegible] ပေသာရှိသော [illegible] ပေ ဝတ်လည်ရှိ [illegible]ခြံခင်းပျဉ်ကာစနိုး ကမ္ဘာန်းကျောင်း

များသော ဖြစ်လေသည်။ အ ဝတ် ဖြူဖြူ ဝတ် ထား သော လူသတ္တဝါနှံသည့် နံပါတ် ၉ အဆောင်ရှေ့တွ အတန်ကြာရပ်နေပြီးသုံးထောင်မျှသာရှိသော ခွေခါး လေးကိုခပ်ကုပ်ကုပ်တက်သွားပြီး ခင်ဟတ တံခါး တွန်းဖွင့်လိုက်ရာကြွီကနဲ မည်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်ကြယ်ရောင်ကလေးများကြားမှ ငွေလ ရောင်သည် ဝင်းဝင်းလက်လက် ဖြာထွက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဝင်းလက်လာသော ငွေလရောင်သည် ကမ္ဘာန်းကျောင်းကလေး၏ပြူတင်းပေါက်မှထိုးဖေါက် ဝင်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အတွင်း၌ မိန်းမ တဦး၏ သဏ္ဍာန်ကိုတွေ့ရလေသည်။ မွှေးကြိုင်သော သင်းပျံ့ ပျံ့ယန်းတမျိုးသည်ဖြန့်လွှင့်ထွက်လာသေသည်။

'ကိုးတော်ကြွလာပါပြီလားရှင် .... သမီးတော်စောင့် မျှော်နေရတာ ကြာလှပါပြီ၊ သမီးတော်ကို အမြိုက် ထရားများဟောတော်မူပါဘိုးဘိုး'

အသံမှာကြည်လင်သည်၊သာယာသည်။ ထိုမိန်းမ၏ အဖြူရောင်အင်္ကျီတွင် ရောဂါရှောင်သဘက်ကလေးက ရင်ဝယ်သိုင်းလျက်တွေ့ရလေသည်၊သဘက်မှာ သိပ်ပြီး ကြည့်ချွေသေးသည်မဟုတ်တဲ ထွာပသော ကိုယ်နေကိုယ် ဟန်မှာ အချစ်ကလေးပပကြည့်ရှု မကဲ့မောဖွယ်သော ဖြစ်သည်။

လနေရာင်မှာ မျက်နှာတခြမ်းကိုလာရောက် ဝင်းလက် နေသောခပ်ညှိုးနွမ်းနွမ်းမဟာဆန်ဆန်နှင့်မှုးပြင်ဝယ်နက်

မှောင်သည့်မျက်ခုံး၊ ကြော့ရှင်းသွယ်ဖြူလှသည့် လည်
ပင်ကိုတွေ့ရခြင်းဖြင့် မိန်းမလှတဦးပင်ဖြစ်ကြောင်း သိ
နိုင်ပြီဖြစ်လေသည်၊ သူမ၏အသက်မှာ ၃၀ ခန့်မျှသာ ရှိ
သေး [illegible] မိုးမပေါက်သေသာ ရွှေရင်အုံနှစ်မွှာမှာ အသက်
ပြင်းပြင်းရှူရှိုက်လိုက်သောအခါတွင်မှ မောက်ကူး
ထွက်ကာ ငှက်ပျောဖူးပမာ လှပစွာ တည်ရှိနေတော့
သည်ကိုတွေ့ရလေသည်၊

'သမီးတော်.....တရားတွေ့ပါ၏လော'

'ဘိုးဘိုး သမီးမှာ အနည်းအကျဉ်း မျှသာ တွေ့ရှိ
ကြောင်းပါဘိုးဘိုး'

'အိမ်း.....သမီးတော်မှာအရွယ်နှင့်မလိုက်တရားထူး
နှင့်အရသာ ထူးများတွေ့ရပေမည့် သမီးတော် ကျင့်ကြံ
အားထုတ် နေသော တရားကိုယ်သည် အစဉ့် အဖြင့်
ပေါက်မြိန့်ခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ရှိသောကြောင့်
ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်အသုံးမဝင်သော ခန္ဓာသာလျှင် ဖြစ်
ကြောင်း သဘိမြင်သော့၊ ရင်းမြင်.....သင်၏ ကိုယ်တွင်
ထူးမြတ်သော ကောင်းစွာသေသာသာသနာပြုမင်းတပါး
သည် ဝင်ရောက်ကြွမ်းစေလတံ့'

ဝင်းမြောက်ခြင်းဖြင့်နားထောင်နေသော အမျိုးသမီး
သည် ပန်းနုကနဲ ဖြစ်သွားရှာလေသည်၊

ဘိုးတော်သည်ထိုအမျိုးသမီး၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အဝတ်
မြူဖြင့် ရစ်ပတ်လိုက်ကာ.....'အဘဲ့.....သမီးတရားထူး
အတွက်အိပ်ဦးလေတော့'ဟုဆိုကာ ကျောနှင့်ရင်များကို

သစ်လိုက်ရာ တရားထိုင်နေသောအမျိုးသမီး၏စိတ်များ
မှာ တင့်မ်းရှိမ်းနှင့်ဖြစ်သွားကာ ခေါင်းအခုလုံးမှာ မှုး
နောက်နောက်ကြီးဖြစ်သွားရတော့ဟန်ရှိလေသည်၊ ထို
ယန့်မှာ မွှေးကြိုင်လှသောသန့် တမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်၊

'သမီးတော်အိပ်လေတော့'

[illegible] သည့် တသင်းသင်း မျ
[illegible] အမျိုး [illegible] ကြီး၏တရားထူးတွင် [illegible] သော အခါတွင်
[illegible] တသင်းသင်း
ရှိလှကြောင်း [illegible]
[illegible] မှ
[illegible] ဖြစ်နေ
ရပေ၏၊

'အဘဲ့.....သမီး [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ကို တက်လှမ်းလေ၊
[illegible] မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို မွေး
သန့်စင်လေလော့'

ဘိုး [illegible] ည်ခါညွတ်ညွတ်ပြောလိုက်သည်၊ အသ
မှာ ဝေးအားပေးသိကာ တဘဏ်ကြီး၏ အသံနှင့် တူလှ
လေသည်၊ တဘကြီးသည်ပင် ဘိုးတော်များ ဖြစ်နေပြီ
လောဟုသောအတွေးမှာ အမျိုးကြီး ဒေါ်မြသင်းအတွက်

ထွေး တစ်ရှိမ်ရှိမ်ပေါ်လာရလျက် ရင်တွင်းမှတဒိတ်ဒိတ် နှင့် တုန်လှုပ်နေရလေတော့သည်။

အမျိုးကြီးမမြသင်းသည် သင်ဖြူးချောကလေးပေါ် ဝယ်ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေရှာပြီ၊ တသက်လုံး ဖုံး ကွယ်ခဲ့ရသော အမြဲတေအဖြစ် ပုလဲနှစ် ရတနာ နှစ်လုံး သည့် တောင်ပုဗ္ဗာနှစ်လုံး သဏ္ဌာန် ခပ်ကုံးကုံး မို့၍ ထွက်နေပြန်သည်။ မှေးမှေးဝင်နေသော မျက်နှာဖြူဖြူ ကလေးမှ ချွေးစေးစေး တင်နေသော နှာတံချွန်းက လေး သွယ်သက်လေးနှင့် ပင်သက်လေကျိုမှာအမြိုင်ကြီ သည့်အလေး ဖားဖိုကိုလေ ... သို့ တရှုးရှုး တရှဲရှဲ ဖြစ်လာပြန်သည်။

'သမီးတော်၏လှပသော ဤအပုတ်ကောင်ကိုယ်ခန္ဓာ မှာ တခုခုသော အခါ ... မလှမပသော အသွင်ဖြင့် တင် ရစ်နေအုံးမည်၊ ယခုပင် ... ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသုံး မဝင်သော ကိုယ်ခန္ဓာအဖြစ်ဖြင့် သမီးတော်၏ နာမ်တရား မှ ဖယ်ခွာမထွက်လေဦးသမီးတော်၊ တေနိုမလှုပ်ဘဲ ငြိမ် သက် ... ဘိုးတော်၏ ရင်ငွေ့ဦးဝယ် နာမ်တရားကိုသင် လေလော့'

ဘိုးတော် ဆိုသူသည် အတော်ကြီးမား ထွား ကျိုင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် နံဘေးဝယ် ထိုင်ချလိုက်ကာ အမျိုးကြီးဒေါ်မြသင်း၏ရင်သားနှစ်မွှာကို စောင်၍ စမ်း သပ်လိုက်ပြန်သည်၊ အမျိုးကြီး ဒေါ်မြသင်း၏ကိုယ်မှာ ထွန့်ထွန့်ဖြစ်သွားရှာသည်။

'အသဲ့ သမီးတော် ..... နာမ်အစဉ်ကို မသွတ်သနည်း ဤကိုယ်ခန္ဓာမှာမထူးခြားသောအနိစ္စခန္ဓာကောင်မဟုတ် လေသလော ..... သတိထား၍ နာမ် တရားကို ခွာ ပေ လော့'

ဘိုးတော်သည် ထဆင့်ကဲလေပြီ၊ ဘိုးတော်သည် အ မျိုးကြီးဒေါ်မြသင်း၏အထက်ပိုင် မှာ ည် အောက်ပိုင်း သို့တစစလျောသပ်၍လာပြန်သည်၊ မို့မို့သော တောင် ကပုစကလေးများနှင့် ချိုင့်ခွမ်းများပေါ်ဝယ် ခွခွက လေးပြေးနေသော သွေးသောက် မြွေတကောင်ပမာ ထွန့်ကာလိမ်ကာလိမ့်နေပေသည်၊ ဒေါ်မြသင်း၏ မထွေ ထိသူးသော အင်္ဂါသင်များသည် တေတ်လိုက်သည့် အ လားတလွန့်လွန့်ဖြစ်လာရသလို ပုထုရှိုးကြီး ဖြစ်လာ တော့သည်။

ခွေးချို့ပျို့သင်းယန့်သည် တောင်းကန့် တောင်း ကန့် အမျိုးကြီးဒေါ်မြသင်း၏ နှာခေါင်းဝတွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်၊ သူမသည် အရွယ်နှင့် မလိုက် အောင် နုပျိုဖိုထွားကာ အပျိုကလေးတဦးပမာ လှပ သောအပျိုကြီးအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ သူမ၏နုး ပွင့်ဝေဆာ အရသာပြည့်စုံလှသော ရသာမျိုးစုံပွဲတော် ကို ထိမ်မတူသော ဗိုသဏ္ဍဝါမှန်သမျှ အသာငန်းငန်း သွတ်လှမ်းချင်ပေမဲ့ ပင်နန်းထည်းဟူသောအဖြင့်ကအမျိုး ကြီးဒေါ်မြသင်းက ယာရာဝါသ ကိစ္စများမြောင် လူ တောင်၏ခြွေကစရာကောင်းသော အဖြစ်တွေကိုတွေး

အရိုက်မှောင်ဆရာကြီး

ရှိသနားစရာအေးဖြင့် သာ ပျော်မွေ့နေချင်ခဲ့ [illegible] တပသီ မယ်လေးဖြစ်လုပ်ချင်လေရာ အဘသင် [illegible] ဖိုးသကြာဝါငနဲ့ သားတွေက ကင်နိုင်ပါ့မည်နည်း။

အပျိုကြီးမဖြူသင်းသည် သူ [illegible] သည့် [illegible] ကြည့်ပါဦး ဒါ [illegible]...... ဘိုးဘိုးကြီး [illegible] ခန္တာကိုယ်ကြီးပေါ်မှ ကူသမျှ ဒီဒီကို ငါးသွားကြီးကိုသာ ဘိုးဘိုးကြီးက [illegible] တချိုးသူ ပေးနေသည်ကို သာတွေ့ရလေသည်။

ဘို ... ဘိုးဘိုး ... '

အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်း [illegible] ဒါဘဲခဆန္ဒ [illegible]၊ ငွေလဆောင်း [illegible] မျိုးမျိုး သာသည့်လဆောင်းအောက် ငယ် [illegible] ကြီး သည့် ဘိုးတော်ကောင်း [illegible] တွေ့လို့ [illegible] အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်းအား လွှမ်းမြိုးရိုး ထားပြီး ဖြစ်၏၊ အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်းမှာ အသက်ရှူ ဘေ့ပင်ရပ်ဆိုင်းသွားရလေ၏ သူမနှုတ်ခေါင်း ပေါ်ဝယ်ဝဲ ကျလာသော နှာခေါင်းချွန်ချွန်ကြီးနှင့်လေမှုတ်လေချွန်ကိ သံမှာ ဖါးနိုသ [illegible] ကျလာလောင်လှသည့်ဟုပင်ထင်ရ လေ၏။

မြူတင်းကဲခါ။မှ ငွေလဆောင်းသည့် တီမိဘိုက် တ ထိုက်ကရွေ့ [illegible] ကြောင်း မှောင်အတိကျသွားပါး ဖြစ်၏၊ ထိုအရိုက်မှောင်ပင် အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်းနှင့် ပါးပေါ် ဝယ် ဘိုးဘိုး၏အနမ်းသင်များသည် တဖွားဖွား ကျလာကြတော့၏။

ခင်ထင်းရေး

ဘို ဘိုး၏လက်များသည် အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်း၏ခါး အောက်ပိုင်းကို ဖြေ့ဖွေးစမ်းသလို လျှောထပ်နေတော့ ရာ အပျိုကြီး ဒေါ်မြူသင်းခမြာတွင် ကြက်ကြက်ခွခွကြီး ဖြစ် လာရလေတော့သည် သည့်နောက်တွင်မူ ဘို ဘို ကြီး၏ တကိုယ်လုံးသ [illegible] အပျိုကြီးဒေါ်မြူသင်းအား စပ ါးကြီး မြွေ၏ အသခံတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသောသားကောင်းပမာ ရစ်ပတ်ဖွမ်းဖြုံလိုက်သည်တွင်မကတော့၊ သူမ၏ပိုးတုန့် ရောဂီရောင် လု ချည့်သည်ပင် ဘယ်ကို ရောက်သွားပြီ တော့မသိတော့ပေ၊

'ကြည့်စမ်း..... ကြည့်စမ်း——ဘိုးဘိုးဟာကာမဘီလူး ကြီး..... ဘာတရားသူ လဲ...... ကျေမယိုဘူးဖယ်ဖယ် .....'

ဒေါ်မြူသင်းသည်တတ်နိုင်သမျှ ရုန်းကန်ပြောရှာသည် ဒ်ါပေမင့် ဘို့ဘို့ကြီး၏ ကြမ်းတမ်းသလက်ဝါးထဖက် က အပျိုကြီ့ဒေါ်မြူသင်း၏ ပါးပ်ကို ဝိတ်ထားလိုက် သည်၊ 'အဘဲ့ ......သမီး——ဤကာမဂုဏ်စိတ်တွေကြောင့် သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို တပ်မက်သည့် စိတ်အာရု မကုန် သေးလော ဘိုးတိုးသည်......တပ်မက်စိတ်ရှိမရှိ စမ်းသပ် နေခြင်းသာ ဖြစ်လေသည် 'ဟုဘိုးဘိုးသည် မိန့်ကြား တော့သည်၊

အနေတော်နည့် သိခ်မွေ့ ပျော့ပြောင်းမည့်ထင်ရသော ဘိုးဘိုးသည်ယခုအခါလွှတ်ရှားမှု ဖြင်း ကိုင်တွယ် မှုဖြင်း ကမတူပေ အတော်ပင်သနမာ ကြမ်း ထွေသော ဘိုးဘိုး သာတကား၊